

Пише: Душко Кузовић
понедељак, 12 јун 2023 13:04

Замислите када бисмо на слици Леонарда или Микеланђела заменили боје, јер су оригиналне рецептуре много осетљивије него савремене? Ако бисмо порушили Жичу, Студеницу или Грачаницу, јер су сеизмички много слабије него савремене конструкције, и онда их поново саградиле од армираног бетона („нове, веће и старије“)! Замислите када бисмо Мирослављево јеванђеље пребацили са осетљивог пергаментна на неуништиви кевлар?

Наравно да све поменуто звучи сумануто, јер и МАТЕРИЈАЛ, ОД КОГА ЈЕ НАПРАВЉЕН НЕКИ СПОМЕНИК, ЊЕГОВ ЈЕ САСТАВНИ ДЕО, а не само форма. Да одем корак даље – ко сме ГЛАВОМ да гарантује да ми данас видимо СВЕ саставне делове неког објекта културне баштине? Ко сме да гарантује да, колико сутра, неће бити откривен неко нови аспект дела који ће нам омогућити да га још боље разумемо и доживимо!? Техника напредује вртоглавом брзином, зар не?

Да бисмо управо то омогућили својим потомцима, потребно је сачувати, не само форму неког споменика, већ и материјал и технику градње. И материјал је равноправан део културног споменика, без обзира да ли је тај објекат споменик због својих архитектонских вредности или због догађаја који се збио у њему. Даље, сви трагови алата градитеља на стубовима, зидовима, подовима, крову су извор информација.

Пише: Душко Кузовић
понедељак, 12 јун 2023 13:04

Пише: Душко Кузовић
понедељак, 12 јун 2023 13:04

